

عنوان مقاله:

بهینه سازی شرایط کشت بافت و باززایی درون شیشه ای ریزنمونه های هیپوکوتیل و کوتیلدون گیاه زردآلو (*Prunus armeniaca*) (L).

محل انتشار:

دومین همایش ملی گیاهان دارویی و کشاورزی پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

علی مظهری نیا - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه شاهرود

شاهرخ قرنچیک - عضو هیئت علمی دانشگاه شاهرود

مهدی رضایی - عضو هیئت علمی دانشگاه شاهرود

مهدی رحیمی - عضو هیئت علمی دانشگاه شاهرود

خلاصه مقاله:

زردآلو (*Prunus armeniaca*) یکی از مهمترین میوه های هسته دار در مناطق مختلف جهانی است. با استفاده از روش های نوین بیوتکنولوژی می توان ژن های مفید از جمله ژن های مقاومت به تنش های زیستی و غیر زیستی را به گیاهان منتقل کرد. هدف از این آزمایش ارائه یک پروتکل باززایی درون شیشه ای مناسب بر روی گیاه زردآلو جهت انتقال ژن های مقاومت به تنش های زنده و غیر زنده در آینده می باشد. ریزنمونه های هیپوکوتیل و کوتیلدون از بذور رسیده زردآلو رقم محلی رجبعلی در شرایط استریل جدا شد و بر روی محیط کشت موراشیگ و اسکوگ (MS) با ترکیبی از هورمون های سیتوکینینی BAP، TDZ و Kinetin و هورمون های اکسین NAA، IBA قرار گرفتند. در این بررسی علاوه بر ترکیبات هورمونی، تاثیر حضور یا عدم حضور نور و نوع ریزنمونه نیز بر باززایی ساقه نابجا زردآلو مورد مطالعه قرار گرفت. این بررسی در قالب آزمایش فاکتوریل بر پایه طرح کاملاً تصادفی در 4 تکرار انجام گرفت. نتایج نشان داد که ترکیب هورمونی 4/5 میکرومولار Kinetin به همراه 9 میکرومولار BAP و 5/5 میکرومولار NAA و همچنین ترکیب هورمونی 2/5 میکرومولار IBA و 7/5 میکرومولار TDZ بالاترین میزان درصد باززایی را به ترتیب بر روی ریزنمونه های کوتیلدون (66/25 درصد) و هیپوکوتیل (50 درصد) در شرایط تاریکی داشتند.

کلمات کلیدی:

زردآلو، باززایی، درون شیشه ای، هیپوکوتیل، کوتیلدون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/306299>

